

[Birthe Rønn Hornbech]

personer er det let at konstatere, hvis en udvist udlænding igen viser sig her i landet under falsk identitet. Der er ingen grund til at holde hånden over den slags mennesker, for det sker hver eneste gang på bekostning af dem, der virkelig er flygtet fra forfølgelse, og for hvem enhver forlængelse af ventetiden i asyllejren er pinefuld.

Ventetiderne er et stort problem, og Venstre ønsker lige så stærkt som fru Dorte Bennedsen, at asylsagsbehandlingen strammes gevaldigt op. Vi er meget tilfredse med, at ministeren i dag siger, at de 9 måneders sagsbehandlingstid ikke er endemålet, for vi vil gerne have sagsbehandlingstiden så langt ned som overhovedet muligt. Vi ønsker derfor også, at der om nødvendigt skal gives flere ressourcer og – hvad der ikke er mindre væsentligt – nogle helt klare meldinger her fra Folketinget til administrationen om, at sagerne skal behandles hurtigere, sagsgangene skal forenkles, sager skal ikke genoptages i det uendelige. Udsendelsesproceduren bør ske hurtigt efter, at afgørelsen er truffet, og Folketinget, der i 1986 skabte retlig tvivl om reglerne, må hurtigst muligt få genoprettet den retlige klarhed vedrørende udsendelsesspørgsmålet.

Flere partier har i dag kritiseret sagsbehandlingen i asylsagerne. Det er ikke for at være uvenlig, men det er vel ikke for meget sagt, at nogle af de samme kritikere ikke har gjort det lettere for administrationen ved at bringe enkelt-sager frem og vedtage en særlov, der skaber ulighed. Jeg ser dog til min glæde, at hr. Niels Helveg Petersen nu har fortrudt det, men jeg vil godt sige, at det er den slags fejltagelser, der skaber usikkerhed hos dem, der skal administrere reglerne, og gør arbejdet med sagsbehandlingen uhyre vanskeligt.

Jeg vil derfor fremkomme med et brændende ønske: Kunne vi ikke i Retsudvalget blive enige om, at nu skal der være klare retningslinjer, færre opsættende virkninger, færre genoptagelser, hurtigere sagsbehandling? Og så skal vi her i Folketinget holde fingrene væk, når dagspressen præsenterer disse ulidelige enkelt-sager, som formår at skabe usikkerhed, ikke bare hos sagsbehandlerne, men hos alle asylansøgere, fordi mange synes, at deres sag kunne fortjene lige så megen sympati. Sagen er jo, at det er sympatiske mennesker, vi må sige nej til, det er ubehagelige afgørelser, der skal træf-

fes, men vil vi have reglerne, må vi også turde tage konsekvenserne. Og Danmarks ressourcer er begrænsede, derfor er det de forfulgte, der skal hjælpes. Hjælpen skal ikke være afhængig af, om man forstår at komme i avisen eller har råd til at anskaffe sig en særlig ihærdig advokat, det er ikke retfærdigt.

Jeg har set i dagspressen, at nogle medlemmer af Folketinget har overvejet, om Flygtninggenævnets sammensætning og status skal ændres. For Venstre er det som sagt helt afgørende, at sagsbehandlingstiden nedsættes væsentligt, men uden at grundlæggende retsgarantier svækkes. Derfor kunne der også være grund til at overveje, som nogle har været inde på, om ikke nævnet bør have en mere endelig status. Nævnet påpegede jo selv for nogle år siden, at dets afgørelser ikke burde kunne indbringes for Folketingets ombudsmand, netop fordi der er tale om et domstolslignende nævn, og den nuværende ombudsmand, der tidligere var medlem af Flygtningenævnet, har gjort sig de samme overvejelser i nogle artikler for år tilbage – vi modtog i øvrigt en af dem i går i Retsudvalget. Det er tanker, som vi i Venstre finder værd at drøfte.

Som nævnt nogle gange skal dette lovforslag ses i sammenhæng med regeringens redegørelse, og vi kan love et positivt og sagligt arbejde for en forbedret samlet udlændingepolitik. Og specielt rettet til fru Dorte Bennedsen vil jeg godt sige, at ligesom det er tilfældet med redegørelsen, lægger Venstre også megen vægt på et bredt flertal i denne sag. Jeg vil også godt sige, at selv om jeg ikke sad i Folketinget i 1983, vedstår jeg udlændingeloven, og jeg vedstår, at jeg var med til at ændre den i 1986 og 1987.

Jeg håber, at vi kan få et bredt forlig, og det vil jeg selvfølgelig til enhver tid bakke op. Men jeg tror også, at fru Dorte Bennedsen er enig med mig i, at vi har forskellige grundholdninger om, hvordan Danmark skal indrettes på længere sigt. Dem vil vi naturligvis til enhver tid gå ud og forsvare, men derfor kan vi jo godt bakke op om det forlig, vi har indgået.

Pernille Frahm (SF):

Nu fremkommer det længe ventede forslag til en ændring af udlændingeloven fra regeringens hånd. Forslaget har været efterlyst længe, og i mange debatter om udlændingeproblema-